

ŠLOVEN

Dobro 15. V. 13

438

100 R.

Narodne pesmi.

Nabeal

v okolici Rimskih Toplic in Sv. Marjete.

Snuderl Makro.

Sedmošolec.

II. Zvezek.

(53 pesmi.)

manjajo: 103

114

142

143

147

149

152

103
114
142
143
147
149
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

registrirano

Marj

Dodana je kot zadnja 154. pesem.

z Glossarjem pomotno št. 164.

Po veli' je opremljala
'na mlada deklica,
okol' se je ozirala,
je vid'la mladeniča

„Kolá, kolá, ti mladi mladenč,
no, kak pa si pr^ose na vrt?
Ker vrt je močno zapelán
in zidic je oílno vesok!“

„Meni niso veli' sákle' jini
in zidic tud naj pervesok!
Ker jes sem tisti mladenec,
ki rožice malati znani.“

„No, če si pa ti tisti mladec,
ki rožice malati anaš,
zmalaj se meni no rožice,
da bom imela vesejle ž' jo!“

Kolá, kolá, ti mladi mladenč!
no, kak pa je tjebi j^ume!“

„Mojè j^ume gospod Jezus se,
gospod Jezus je mojè j^ume!“

„No, če si pa ti gospod Jezus,
naj grej^u me pa jes o teboju v nebu!“
Gospod Jezus posre' besede tri—
Reginika marta leži!“

Kolá, kolá, ti mlado dje^ukljè,
no, kak pa je tvoje j^ume?
„Mojè j^ume je Reginika,
nedoučena dje^uklica!“

(Z stare pesmarice.)

M. Šunderl, Rim. topl.

"Jaz sem 'na revna deklica
žalujem noč in dan.
Sem žalostna, objokana,
zaol'o tega, ki nimam moč,
nimam koga, da bi prostu me,
o nadlogah, da bi jih za me prestal
in rešil me težav."

"Jaz sem 'na žena zakonika,
dekletom tak' met dam:
Ne jokajte se za moč,
ki n'ga želite en tolk.
Oh, vane, dekletom dober' gre,
al' ženam nam pa je gorje!
Sem se omočila, se jokam;
če moj veseli ledik stan
žalujem noč in dan."

Cujte, duše! Tudi ti,
če se kdaj omočiš,
zveš, kaj za 'na dobrate je moj' moč,
ki n'ga en tolk želiš.
Mu bo prišla v glavo okoli,
bo hotu živo te prešrejt!
Ne maras za moj dober met
/.

nič mojih naukov garčrejt —
oženi se, zlojdi v ret! " "

"Jaz bi pa tist' drugate šla
okrog voj'ga moča.
Ubogala bi pa vse stvari
in mu pokorna bila.
Pi'v ostarijo šla ž'jim,
pa pila vire tam per'jim,
če se pa opijam'la bom
ne dober moč moj bo ponov
nesel sem domov!"

"Imehllala sem se tudi jst
okol' voj'ga moča.
Al tu pa ne pomagaj meč,
on le ta druge ima.
Vta drugo je zal'ichlén ves,
al' mene gleda kak' pes.
Če pa jes skom drugom govorim,
če glik meč hud'ga ne storim —
po hubet' jo dobim! " "

Primoče toplice

Dokler sem dedik bil,
sem amirki bil nesec, tra-la...
oh, zdaj se ne pa oženu,
zdaj pa vse druga je!
Taka ni h' - premetla Kečka ti!

Vsak torek, petek giter'
mi' dejla Kečka puter. Tra -
v saboto ga prodala,
je vse ra žga' je dala.
Taka ni h' - premetla Kečka ti!

Pou litra žga' ja spila,
močno se ga napila. Tra -
le v ležo prebrnila,
vse žabe nen spodila.
Taka ni h' - premetla Kečka ti!

'no ribo ni' bom nesec',
jo bom po rit' na-reau'. Tra -
Po hebel' al' po rit'
odkoder perleti'.
Taka ni h' - premetla Kečka ti!

„Oh ti prel'ub' moj moč,
jaz pa 'mam sedem kož. Tra -
Če eno al' dve perbijsi,
sam sebi paleo zviješ.
Kie nen' sam sebi - kie'co narediš!

Zastoj je toja jera,
saj jes sem toja Neša.
V hosi' al' na postli
sem toja Kečica!
Tra - la - la - la - tra - la,

Zap. Maks Grudert.

CL
Vismarke toplic

mirš.
CII.
(7 Rimskih toplic.)

Matek se je ženit šou,

di-go-di-go - daja,

oreču ga je stikue pouč-

di-go-di-go - daja.

"Matek, kam se ^{ti} tak' nuudi, dig - ?"

"K nulinarju po nulajšo hči, dig-."

Pa nulinarjeva stara mat'
noe meni hčere dat'.

Kerto bom par res dobiu,
čeraono 'n'gove ne bom ~~dat~~ imen.

Ona se bo pa jokala,
ko de b' se v jesih namakala! " "

Zap. Makes Junderl.

CF.

~~Kovači trkači! So mlinar'i tatje,
so birt'i gol'ufi; kovači so možje'!~~

III mirš, 0784-87

6048

(Iz Rimskih topic.)

CV.

Kovači trkači! So mlinari tatje,
So birt'i golufi; Kovači so možje'.

Lapisal Maks Šunderl.

CVII. ^{mirš,}
(Dekliška.) ^{prim} 8284-87.

Čujte me, čujte, o' mami'ca vi',
kak' se pri' mójmu oreu gdi'.
Možila b' se rada,
se mi djekle premlada!
"Mir'kaj si', mir'kaj, kaj' govorit',
zakonski otan se terek križ'!"

Jaz pa teh križev se nič ne bojim,
če rajši k' ico go hulet' dobim.
Znam živat', znam preot',
znam hito sud' pomert.
Druge reči pa me moč nauči;
vesto ga hočem ubogati'.

Sveti Anton, prosim te,
ti se dolgo poznaš me:
lebe bonu prosila,
da b' možeka dobila.

Ipros' mi en'gá
od svetga Boga,
če se gluh rivo brado inna!

C III. m v 5.
(Danteška.)

Oj deklece, povej mi to,
al' l'ubiš mene ti samo;
al' l'ubiš mene ti panno,
potem pa meni lahko bo.

Adkar od tvoj sem pod goro,
tja v kočko belo za vasjo,
da moje srce mirno ni —
kdo je kriv? — Oj, dekle ti'!

Kot tam pod okencem sem stal,
podalo si mi pusele zal,
zelen pusele — rožmarin,
srce' je puno bolečin!

Zelen pusele dala mi
spet uparije si ožgala mi;
oj dekle, kadar prideš zdaj,
se pusele mi' re' de' podaj!

Če v družbi bivaru al' pa sam,
jes tebe, dekle, v mislih imam.
Da moje srce mirno ni —
kdo je kriv? — Oj, dekle ti'!

(Iz Rimskih toplic.)

~~ČIII.~~
(Nova mera.) m^v5.

'no pesem 'čem rapeti;
novo mikro xarodeti;
liter, meter, kilogram —
al' rapeti' me je skam!

Pred lodnom so 'ne čenke stale,
če novo mikro godru'ale;
„Niter 'maj novi preč,
na 'jega ne rastopino več!

Novi preč se meter reče,
to pa mene narbolj spreč,
kjer na 'jega ne pornam,
rajši 'jace varjet 'mam.

Če pa v ostarijo pridem,
po mizi same litre vidim,
ko bi' bil pa star bakam —
pa bi' se za jen'ga dan!

Če pa grem jes po tobaka,
tam je gluh 'na taka spaka:
kjer ga tako mal' dobim,
rajši fajfco rapodim!

Zap. Maks Janderl.

CIX. mivš.
(Dekliško.)

Dekle je po vodo šlo
na visoke glavi'ne;
vodo je rajemala,
je ribico rajela.

Ribi'ca jo je prosila;
„le pust' me se živeti,
kada bi se živela,
se e vodico igrala!“

Cvetela je, cvetela
rožica ruderca,
dekle jo je utrgala,
jo svoj'mu fanti' dala.

Višela je, višela
jabuka ruderca,
dekle jo je utrgala
jo svoj'mu fanti' dala.

Ribica je glavala,
rožica venela;
„Ti' prel' ubi fanti' moj;
oj, drugi pa nabeden!“

Iz Rimskih toplic.

(Santovska)

mir
prim. 1691

1691

Jes som 'no djekle 'meu,
pa som jo zgubel,
srečen je fantič tist,
ki jo bo l'ubu!

Jes som 'noličko 'meu,
pa je zletejla,
srečna o, vejca ta,
kjer bo sedela!

Vejca je sruha b'la,
se je zlomila,
tička pa kumšturala,
pa je skočila!

Jes som pa tau domou,
ko se je nital',
"Tička bo kumštura zē,
de bo skočila!"

Jap. Mako Junderl.

CXI. mi v š. jarm 1274
(Dantroška)

(no drevese mi je krasilo,
'no drevese zjeleno.
Pod drevesom hladna sejna,
noter prava djekle moj'.

Bna mene uprašuje,
če se ženu bom;
"Jas se ne bom nikdar ženu,
ledik bom ostal!"

Mene bojo jakopali
sami fantiči.
'Z moj'ga groba bojo krasile
beje rože tri!"

Trička na vej'ci pedi,
 naj se ves met veseli:
 Lepo prepejva,
 naj se popej'va,
 štovarnika svojga časti.

Kmetič pa se aglas':
 "Kaj bom plaču jes ta čas!
 Štibro 'mamca plačvat',
 danke vseskor' dajat -
 nejmanu pa kaj za predat'!"

"Kmetič, neč tol'k' se žaluj,
 Jezus je štovarnik tvoj!
 Trata še seleni,
 grozdje na nov' rodi,
 vinca bo več kakor lan'.

Vinice prodajau boš,
 pol' boš pa bogat moš,
 štibro boš lahk' plačau,
 danke vseskor' dajau -
 še samga boš sp'lu en bakau!" "

Sonce začelo se je nízat,
cajt rācen se je že bližat,
nozu bom slovo jemāt,
v dal'ne kraje se podat!

Ko pa pridem v kraje druge,
spomnem se na moje l'ube;
otar'se brate in sestre
ni druge ose prejetel'e.

Spomnem se na vas dekleta
no na moje mlade leta,
kīr omo'časih skupej b'li,
prao lepso omo prepevali.

Tam bo quōka moja l'uba,
tam na bo nobjuna druga.
Nalkakret ustrepli bom,
rdjā kri se ulila bo!

Tabl'a moja bo nevesta,
ta mi bo sluš'ka narbol' rajejšta.
Nal'kakret gō zasuknu bom,
glav'ca odletejla bo!

Tani na gnuajini
 nolet v štalci
 lepa, svetla luč gori;
 D'rica Marija
 djele poija,
 lepo djele Jersa.

Pueti Jōzef,
 stari mozek,
 lepo svo brado rima;
 z nogoj gibl'e,
 djele ribl'e,
 lepo djele Jersa.

„Lez' u mošnje,
 laj petico,
 jes pa boni ceu tolar dan;
 ti dej sukn'o,
 jes dan plašč—
 de bo Jers na tovarš'!“

Veseli na svejti vsaki si živi,
posebi' v nedeljo, ko v cerku' biti.
Zahvalimo Boga,
ki reje nas uboga,
da on se neje čisto porabu na nas.

V špetalacu cirku' krasna je bila,
črna in je krasna, ki nana vsa.

O kaj nam pomaga,
nam vsem je predraga;
koder smo molit' in častit' Boga
v kofice in žice in krišem sveta!

Špetalčani čisto razubljeni smo bili;
pri cerkvi Mariji smo žalostni stali,
pa nam je spronila,
smo milost dobili;
že imamo gospoda, Boga zdevaja in daj,
pa inami živeti po smrti naprej!

Tudi okoli Mihele zahvalimo se vsi;
do voder so enkrat tak mileni bili;
So nam sprememili,
de bi nam jih pustili.
Zdej lahko molimo in prosimo vsi,
da duso skrbeti le vsaki si želi!

En grdi ostarek prebiva se tu,
očrnski prestojnik, usliše nas bo.

De nam jih spodite,
domov jim velite,
Perkalsani tašne so tudi l'udi,
pa Lojzeka-Vojzeka tukaj mi.

Ki nam se tozi po Lojzeku kej,
pojdi le k Talantu kupit si kej.

Zoš vidu komija,
kak suki jo zavija:

Če ga boš lepo in dobro čestil,
vse dober kup boš od jega dobil!

Gospod naš provizor tak dober so bili;
da Lojzeka k nam kar nič videti ni.

Šel je trgovec,

tam vidu' no boco,

kako mu lepo učitel' živi,

pa Gilevint, tak pravi, mu jajče daji.

Od Lojzeka Vojzeka rajši končam,
če več kaj poemi vam, se nijene je' nam.

Zaj se je zgodilo,

se vse bo odkrilo,

plačilo nemilo vsaki lahko dobi,

le Lojzeku-Vojzeku dajmo jo mi!

Pust'no zdej j^oso in žalost na o^hran,
saj j^o usli^šu, gospoda dar nam,
jih le^jpo spoznajmo,
k^oalo jim dajmo;
se govoris ne motem, če rečem tako,
da bo^jji to pravi namestnik nam to.

Le^jni slis^u gov^odit' post^ojeine le^jdi,
de to^e se le^jtos osak farman bo^ji.
de nič ot ne bo^jimo,
h gospodu le poj^omo;
Marija poč^osti, sprosila nam bo,
Pa^j pa odinu lakoto bo.

A vi' pa, farmani, veselo pogum!
A v cirk^u' hodite, tud' jes tako boum.
Pomo v cirk^u' veseli;
pa blago^olov iⁿ meli;
Če t^undu in delu uspeha ne bo,
z gospodom mol^omo na veke tako.

(Z kniečke permarice.)

Na srce rožmarina 'čemu
si' dabi' veli dišči',
da, kadar v druge kraje grem,
bo meni k dobri sreči.

Tudi dišči rožmarin
mi up presladki daje,
da se ostane moj spomin,
ko pojdem v druge kraje.

Če rožmarin se posuši,
lep duh mu se ostane,
tako spomin se oljudi
prejatlje razpel'ane.

Če tud' prejatlje boči me
dolina in planina,
moj rožmarin preskenu le
nasaj me opomin'a.

Ne smet nemila pokosi,
moj rožmarin mi reče,
v deli mi rosi, prejatlje ni,
ne ostanovi'ne sreče.

(Prepisal iz st. poem.)

(Iz Rimskih toplic.)

na pejsu od vinceka, tealala -
ki glavo znejsat ana. - - - -

Moz v ostarij' sedi,
pije ga tri' noci.

Pijane domov parcepta,
baba nad jim rjigla:

"Kuncost nemarni ti,
ti mi boš vse zapu.

Tvoj'ga tak' nič ni' blo,
vse bo sko' krof ti' plo!"

"Baba, k malč' mi ti,
korebač že na sten' vici;

že mi se govoris,
č'jini mi' po klet' dolis'!" -

Tam pač nič luč'no ni,
k'ir se tako gode.

Koko, hopsasa,
pijins glaš vinceka!

Kdaj prase na bo kakau,
boni pa za druga dan!

Zapisovavca neznaneja. - Iz zbirke Aleksa Janderla.
(Za peno)

* Handschrift.

Tičke, jso' prasa'm vas,
dajte mi mili glas:
M' bo že okraj
zmlad' letá* mi' nas?

Tička odgovori:
"Kaj' te zmlad' skrbi,
zmlad' že prišla bo,
k' tjebe na met' ne bo!"

Travnik' so vsi zpleti,
kribei so razcvetljeni,
ti pa še v hladnem
grobu ležiš!

V grob' bomo vsi ležal'
take 'mo gor' držal',
L'uba Marija,
ti' prosi za nas!

L'uba Marija ti,
troštarec vseh l'udi,
troštaj ti njene
in moje srce!

(2 pesni.)

* Zmlad.

(Iz Rimskih toplic.) = 1.8675 op. pred otro
~~CMH~~
(Zljudje narodnega sveta!) 62

(Zielonyj narodnego poeta!)

Jes se me Vodniku juži,
na skromet se me doma,
v raztrešeni koči;
štiri okne gor ima,

Reseké moje vse je preč,
ne morem ni pomagat več,
otražamⁿⁱ se ne obdan,
'zdi' kujem noč 'no dan.

Po stran' z^e glavo nosem,
 po vetu grem okol,
 ose sorte jeseni trosm,
 ne gna'n ka m' jih ne kol!

Poznaj me siromakii,
ni' dajó častk pit,
da otern se požiorim
zapojem spít krdem.

degi l'ubi'rajinki' ote.
so bili' ci'herman,
so stao li' hi' ko'e
skomarskim furmanam.

So kratke hlače nosijo;
kmetiški jopič darg,
ponižno so zinejli
od svojih pridnih rok.

sedemdeset let
živeji po na svet,
potem pa o tega sveta
so v dolgo večnostih!

Pri farni' cirkvi' naši
so me potlej' mešnate bili,
 in o devetnajst leti
 se tkačesko uitiu.

Že štirideset let mi devet
 že jas 36 m starost' biu,
36 m vdovo vaju peš onu star,
 pelat' jo mogu pred altar.

„Laonik po me poročali
in men' tako varočali:
„Tud' staro žensko 'maš ljubet,
nikdar je ne zapustit!“

Zdaj' ni' mam stref'be nad glavoj;
pa se pobere'ni 'z doni'.
prijadl'e jes po svet' i' mam,
ki n' jih poje skat anam.

Zdaj' pesme komponiram
na svoje stare dni,
'ih noč' (no dan študiram,
ni'kol' 'ih doh' ni'!

~~XXXX~~ spada k CXXI.

~~XXXX~~
Mar'skeri me popraša,
odkod de se ničim,
al' kej je tista kasa,
kie pejs₆ me tolk' dobim.

"Jes' mam pa 'n star restigan koš,
ni druga vrejden ko šjdet groš;
v tejn koš' i mam pa vse
pejs₆ me složene.

Al' jes te toni' nos₆ me
svoj' stari amican koš;
prejatl₆ svoj₆ pros₆ me,
de b' mi vsak dan en groš!"

Al' ko ta koš jes zapustim,
za menoj raj' bo sponim;
prosit' za vas želim,
ko svetl' raj' dobim.

(Iz pesni.)

Zapisovalec neznanega. — Iz zbirke Maksa
Janderla.

Slovenski smo fariti' in Liza doma,
 slovenskega duha, slovenskega srca.
 Mi smo domaćini, smo gorske krvi
 za narod živimo, za brate smo mi.
 Mal' postojimo,
 mal' zapojimo,
 ki' mamno očeta doberga,
 Franca Jožefa!
 Mal' postojimo,
 mal' zapojimo,
 ki' mamno dobero mamičko,
 Elizabetico!

— . — (Je permi.)

~~in vj.~~ in vj.

Mila, mila luvica,
 kej je moja luvica,
 kej je, kej je Milica,
 up moj'ga oca!

Prišla sem, prišla luvica,
 dobera, keda punica.
 Kej, naj ona mi pove,
 moji se dekle!

Kima, ki'ma luvica,
 aibl'e se ji glavica,
 naposled se naoneja
 in mi'govari:

"Prišla sem, prišla luvica,
 tvoja druga punica.
 Oh, i'mel si dober dan -
 'kej, saj si pijan!"

a Nocoj, pa ak, nocoj,
ko mesec vetru bo,
bo k meni l'ubi' moj
prišeu jemat' slovo.

Ces to ravno polje,
pa čee te travnike,
pa gladke so staze —
po njih moj l'ubi' gre.

Pa pri' zalajajo,
pa van' pravo na glas;
in meni' oprijajajo,
da go moj l'ubi' vas.

Klobuk ima na glavi,
za jima pa listek leu,
ta listek tako pravo,
do cesarja ga je vreu.

CXXIV.

Petelin ji rapen,
dani'ca je prišla,
slovo je drapi' vreu,
jas sem zaplakala.

"Ne jokaj, kubi'ca,
če osu in kratkih let,
če boma živela,
se boma videla spet!" —

b Pa pri' spet lajajo, in v s.
al' kubi'ca ve ni,
pred njo kamreco,
če travca zeleni.

Oh, žalostno srce,
ne bom ga vid'la več,
o sam Bog ve mi ne,
kda' osu in let bo preč!...

~~1778~~

1778 m. v. j. prim 1778-80

CXXV.

Prejšu obne pod skence,
podkuc obne na polkence:
„Lubea, odpru kamrco,
sez' ues mojo navadico!”

—
Dalkango* je odpirala,
da rekca je radremala!

— — —
* Tako dolgo = tak'doug'

Prejū bon v planinsko vas,
gestolco bon dan za pas."

L'ubea se to clišala,
kitro odpirat sla.

"Kaj m' prišū v vas tako?
M' or' prejū po slovo?"

Kaj boš ti slovo jėman,
oaj' s' se nisi druge sbran!" "

Danes se se osmi dan,
kar se jes drugo imam!"

"Kaj' nekū or' takrat,
ko vas se jela št'imat',

du te ne zapustim,
dokler na met gjoim.

Aj' le potex' se preč,
de le ne' me vidla vč,
de te ne' me vidla vč!" "

(Iz pesni.)

Veselo je na svet' živeti
in en' tako djekle 'neti;
de moa ni žena sta oba
le pinega srca!

Tak srečen bih' jēs želim,
zato se tudi veselim;
boō, djekle žena, jēs pa moe,
no, kaj bo to za jēden tist!

Djekle pridne rabe 'na,
ni vsako delo dejat' ana,
za delat' je pa bid' ni 'seam,
tako se mi vidu sam.

Jedjekle pridna, jēs pa len,
zato jo pa za ženo 'cem;
de včasih me veljudska bo,
ko bo rasostala.

Pō včanih mi prišgala lūc
ni mi' zaklirala reka:
"Orel'ubi' moj, le vstani gor,
ne bode' tok' raspan."

Ko prišel bo sponladni čas,
veselo bodu boni arat',
boō tudi, djekle, obo z menoj,
tak mislem pa mi s saboj.

Tak prejēu bo poletni čas,
tedaj boni zgodi ostala jad',
boni vzal koso, ōeu kosit,
ōe prej' ko bode svit.

Da boni pšeničko jēs zvejāu,
boō, djekle, t' prodajala;
Cē bo pšenička lepa kaj,
bo pa v vesel'e naj'!

Se bonna pogovarjala,
po cemu jo bonna prodajala,
prodau pa tudi' ne boni vse,
se hramu boni zase.

Ko pojdem' sele vince pit,
boō mogla, djekle, zraven bit,
de bonna pila obadva
en glasek al' pa dva.

Tudi bonna dala čito v mlin,
de ne bonna od glada hin;
boō, djekle, mekla kruheka
ni otrekl'u skukala.

Po giru' boō mogla, djekle prest',
jo znam pa dobro kose plest',
bonna na toplem za nečo
sedejla tak' lepo!

~~XXXX~~ spada k CXXVII.

~~CXXVII~~

Po prešla bo oē jēva rējč,
treba se bo od glada trest,
bo gratala* nebo murla pēi;
pa ne bo kaj v usta vret!

Pri vzela tarbo, jēs pa koi,
boi brala moko, jēs pa groš;
pa tebi kra pēr daker bo -
no, merni' glik tako!

(Te perru.)

*geraten.

~~111111~~ ~~111111~~ m v s.
C XXVIII.

Po airni pa rož'e ne cveto,
dekle, no kaj pa o pušlčenu bo;
pušlččk maza bil' x'eku in glav,
ker boni jes clooo jemau!

"Pušlččk jes naredil' boni,
o plavoj židoj postla boni;
najgelyčk, fajgelyčk, rožmarin,
ste ga jes pušlččk naredim!"

Dekle no, dekle, kaj govariš,
glej, da se otem kaj ne pregrešiš,
če boš pozabl'la čisto na nas me,
jes pa nikoli na te...

Jes boni v L'ub'l'anci na vakti'stau,
tebe pa bo si drupfautič izbrau;
raj ko boni stari jes marsadva,
L'ub'la boš drupga!

— . —

111VXX 3

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a draft or a very light copy of the poem on the opposite page.]

~~111VXX~~ m. j. prim. 1928-29
CXXIX

Spomni se, prele ubo dekle,
kol'kokrat ona skupej' bila,
zde, je konec vsjga tega,
ne boma več se videla.

Jes sadila sem na tvoje srce
lejpe rože tri;
da ti bojo lejpe rastle,
naj jih zaliva tvoja kri.

Prva roža je bela lilija,
naj v mladost ti cveti,
naj boje lice čista,
da ti jih hud mrak ne umori.

Druga roža, galterja bela,
tvoja piva starost,
boš od sveta slovo vzela,
naj na grob ti rancveti.

Tretja roža, najjel' beli,
naj se misleček ti bo;
kadar ti zastrobi angelj
naj te opremi v sveto nebo!

Zdej podaj mi' ruku tvoju
in ne budi' jana na me več,
jas podam ti' prce rože,
zdej' l'ubizen se' že preč...

Zdej' m' ova se lepa' n milada,
osaki' te se rad i'ma,
k'dae se bodeš gda, stara,
več ti' ruke ta' me da!

(2. perm.)

~~XXXX~~
XXXX

CXXX.
mrsi

Veseli so zmar' leta čai,
veseli so fantje' no deklela;
vse, kar pod milim nebom živi,
se poniladi' veseli.

Kadar ajitru' zgodi' ostanem,
svoj'ga Ivarnika rahoalim;
slisau sene v hosti' pet,
ta drobne tičke žurget.

Kadar rajžamo po delinah
vidim drobne rož'ce cvet;
kako se lepso rascvitajo,
lele in rdeče so.

Nektere rož'ce pa cvetijo,
pa knualu cvetje gozubišo;
raono tak' se bo tud' nam godil',
naše veselje bo knualu mu'nil'.

(2 perm.)

XXX

XXXI

ni vs,

~~XXXX~~

XXXII

Tam gre' na jutroveru kraji
 'na greda prao lepo žari,
 saj ona je lejsi' ko rarija,
 je lejsi' ko rožice tui'!

Staložerit noč je ni'nilo,
 de nisi ne pri l'ubici spau,
 rnatit je to gadi'kret bilo,
 odkar sone pri leu'ki rapan.

No coj' je na temna noč bila,
 je padla na mrela rosa,
 me sejlo noč l'ub'ca grela,
 me v juter' se johl' ko pisa!

Oj' fanti', le podaj' volajaj'te,
 kir' z dal'ni' ste krajeu doma,
 od l'ubie pa slov' jemajte,
 podaj'te jinu desno rako!

Oj' l'ubez le srečna ostani'
 do mrela groba lepo,
 na me pa mi'kar ne pozabi,
 čeraono drug' fanti' boj' bo!

— . —

~~CXXXVI.~~

~~CXXXV.~~

mrš.

CXXXII.

Hola, hola, fant'le vstajajte,
vstajajte deklete in čene,
lepo mlado jutro nas budi,
v turnu judenica že zveni.

Ribi'ce po mor'i plavajo,
v solnčnem jutru se opremirajo,
koiščku porzdičujejo glavé,
kakor de b' nas pozdravljale.

Ptičice polušt' letajo,
nisko se na veje vsedajo;
žvrgalijo pesemco judcaup,
nam pa dober jutro rošijo.

Rožice po polj' cvetijo,
v rosi' jutra se umivajo,
lepo jih ogreva so'ncece,
de bi' jutro nam sleptale.

In ko bo srečat svet razdejan,
takrat pride strašni sodni dan,
judenica milo mi' zasveti,
ko me bojo v sodbo klicali!

(Zpemi.)

~~XXXXXX~~

XXXX.

ni vsi.

CXXXIII.

Dobila se ne 'no pisenice,
preo žalostne srišćice;
sčunim pečatom je; čem vam prebeat,
poslušajte rde in mat'.

Vpisnu po tako stoji;
de mnek vaš bolan leči,
u dals n' dežel, tam v reonem ipital-
so pošto k nam poslal'.

Laj'je' lepu previden bne,
je meko opoved tuid storin;
je' reku tako, narocu tako,
na' pišje mu domu.

"Se euk'et čeno jes slovo ~~vajst~~ ^{vajst}
od kren'skih fantov 'no deljst;
cer kribe, doline, ter s'ake gore
na' moje pisenice gre."

Jednajst' dan je bin bolan,
dvanajst'ga se dopovedan;
kaono na svet'ga urbaru den
se leu pokopan.

Pozdravl'eu budi bataljon,
kaj drug'ga ti niman dat' se lon;
ti s'me oprenu, ne vgrab sarnu-
de bi zdelo po meti kodice!

~~XXXXXX~~

~~XXXX~~

ni vs.

CXXXIII.

Dobila se mi 'no pisenice,
preo žalostne arifitice;
sčinim pečatoni je; čem vam prebeat,
poslušajte rō in mat'.

Vpisnu po tako stoji;
de n'rek vaš bolan leči,
u dolo n' dežel, tam v reonem ipital'
so posto k nam pošal'.

Čaj' je lepu previden bne,
je mēto proved tūd storie;
je'reku taku, narōu taku,
na' pičejō mu domu.

"Se enk'et čem jēs slovo ~~vijet~~ ^{vijet}
od kram'skih fantov 'no dellyt;
čr hribce, dolince, ter s'rake gore
na' moje pišnice gre."

Jednajši dan je bin bolan,
dvanajšga se dopovedan;
kaono na svet'ga hrbana den
je leu pokopan.

Pozdravl'eu bodi bataljon,
kap' druz'ga ti nimanu dat' sa lon;
ti s'me opremu, ne vgrab sovnu -
de bi zdrao po meti Rodice!

Kdo bo tjebe, djekle troštu,
 ! ko te jes zapustio bonu, !
 in drugo djekle l'ubi' bonu?

"Troštale me bojo ribce,
 ki po mairu plavajo,
 te me bojo troštale
 in mi veseli delale."

no narejao si bonu kupu,
 vse te ribce poloviu, !
 de te ne bojo troštale!
 in meni' orea zalile!

Kdo bo tjebe, djekle troštu,
 ! ko te jes zapustio bonu, !
 in drugo djekle l'ubi' bonu.

"Troštale me bojo tice,
 ki po lufu letajo;
 te me bojo troštale
 in meni' veseli delale!"

No pustko si bonu kupu,
 vse te tice postrejlu bonu, !
 de te ne bojo troštale
 in mojga orea zalile.

Kdo bo tjebe, djekle troštu,
 ! ko te jes zapustio bonu, !
 in drugo djekle l'ubi' bonu?

"Troštale me bojo rožce,
 ki po pol'u cuetejo;
 te me bojo troštale
 in meni' veseli delale!"

Eno koso si bonu kupu,
 vse te rožce pokonku,
 de te ne bojo troštale
 in mojga orea zalile.

Kdo bo tjebe, djekle troštu,
 ! ko te jes zapustio bonu ? !
 in drugo djekle l'ubi' bonu ? !

~~XXXX~~

CXXXV

miri. ponim. 9027-9

Ho bi' jas nje d'la, kje bi' bilu fantič moj,
jes bi' nje kupa sam za roj:

Lajbelček žanoten,
de bi' bilu volj' pometen,
ti bi' ga nosu fantiček moj!

/. Habi jas - - - -

Alačice štefaste,
z židov prestopane,
ti bi' jih nosu, fantiček moj!

/. Ho bi' jas - - - -

Spajco kerkavato,
de bi' bil' kejl' b'la,
ki bi' jo nosu, fantiček moj!

— —

~~XXXXXX~~
~~XXXX~~

CXXXVI.

mirj. parim. 3835

Tri' čerui kovaci;
tri' čerui moŕje
so mi l'ubico zakovali;
da ne morem do nje.

Bom sijku, bom ŕagu
do bejlega dne,
pa tak' dolgo, pa tak' dolgo,
de pridem do 'je'!

Tri' čerui oraci;
tri' čerui moŕje
so mi l'ubico podarali,
da ne morem do nje.

Bom kôpau, bom stakau
do bejliga dne,
pa tak' dolgo, pa tak' dolgo,
de pridem do 'je'!

Tri' deheli' mesari;
tri' deheli' moŕje
so mi l'ubico odgurali,
da ne morem do 'je'.

Se 'm vœu, bom hodu
do bejliga dne,
pa tak' dolgo, tak' dolgo,
de pridem do 'je'!

TeKonyá?

(XXXVIII.)

ŠNUPERL (original)

(iz GLON. ZAP.) W 1982

"O prel'uba moja manca,
naj' gije naše hči z menoj;
jo bonu pijelu na plesis'e,
tam kje galke špilajo!"

Ko sta prejšla na plesis'e,
prec' je z drugim plesat šla,
ko sta ga nehalo plesat,
prec' je k soop'mu ljub'mu šla

"Lubi'moj, nič ne zamiri,
to je raono soosed moj;
on pa nato nič ne rječe,
on pa nato kar molči."

Čes nejni časa ji po rječe:
"Opdij manoj na šprencie!"
Ko sta oredi goš'e prišla,
on raopije na ose moci:

"L'ubo djekle, dol poklekni,
zdej je tvoja radni'a noč!
Djekle dol je pokleknilo,
on zasadi v prsi' meč."

On zasadi v prsi' meč ji,
ona na ves glas kriči:

"Lubi' pravi 'no Marja,
oj pomagajte mi'vi!"

Šnuderl, Rimске toplice

(Lajig) JASAVIČ

Pesem je stara kraj 20 let ni je sprejema po
resničnem dogovoru, ki se je zgodil nekje nad Celjem.
Kudava je isala iz ljudstva in je popolnoma njejova last.

(Z Rimskih topic) CXXXVIII.

~~CXXXVIII.~~

~~XXXXVIII.~~

mir. J. paim 7748-55

- A. Prel'uba moja poseda,
si kaj vid'la mojga deda?
- B. Videla, o'j videla, o'j videla senega.
Tam kaj pri posejdu
je mika kruske sejdu.
Videla o'j videla, o'j videla senega.
- A. Prel'uba moja sos.
- B. Videla
Klobuk ima bua oglaopi,
ga je mejdla pinda kranja.
Videla
- A. Prel'uba
- B. Videla
Dajf'na bergovo,
na vsake jaites novo.
Videla
- A. Prel'uba
- B. Videla
Škorn'na brez godplata,
na vsaki dek oslata.
Videla
- A. Prel'uba
- B. Blajdela
Sraj'co'na pohodnika,
ga vsaka opica pika.
- B. Plate'na o predirja,
ga vsaka baba tirja.
Videla

Zapisal Matej Jundorč.

(Iz Rimskih toplic.)
~~XXXIX~~

Nekdaj se en jager bil,
na jago se rad kodu,
tam za potoni, za Holico
streliš je lisico.

Ko lisico ustrelil,
v hišo jo priolete;
gor na niso jo se dan,
skože jo se skelu.

Jerica, le pridi von,
prines' mi' jeno skledico,
pl'ute, jetro spraul'ala,
joker za v patico.

Patka se pječjena bila,
u firtaf jo ravije;
taj' za goro por'deta
jejdla, u veselila.

Ko za goro prideta,
u koco sta se zapela,
tam sta dolhe vol'e bla,
tam sta — kuzlo arla!

Zap. Maks Junderb.

(rojdeno v Glomazju
Dapuščini)

So ne prijetu k vojakom,
se ne tocu sause,
adaž' nič ne žalujem,
navajeu se ne se.

Dvoj' letu se mu oluati,
pa žeriga se bonu,
mam zalga detljote,
ne mišlem na domu.

Donu se ne aapustu
prav čjodno detljote,
u Celi se ne nasu
prav lepšo za me.

Ille lice kedyce
in črne oči,
žo l'ubim gorjace,
do j'snice tli:

Lubi' me balé
ko voje ako,
tud jes bonu porabu
prav tješko na n'o.

A ora se moti,
kje mišli tako:
De, kadar domov gre
jo vzeu bo selbo!

Pa kade došli gini,
zapuširjo boni,
saj laš je, da imam
jes gradit' a dom.

Ji pričam, le imam
jes svejta tolik',
in g'narja v hranilnic',
de sam ne vem kolik'.

Pa ona pošljoa,
me gljoda l'ubo,
se k' nijeni pr'otone,
pol'ubi roko.

Kak' bode pač rjescna,
mi prav' tako—
in ropet prisp'ga,
de ne l'ubi g'acki.

Kašmichjan se sladko
in pa od orea,
pa mislern pri'ebi,
Kako se goli' fa.

Pa rječeni ji met,
"Kadar mi ne nuy'stan,
na ti boš usjela,
vsa sket bo na stran.

Le svejsta ostan' mi
do korec meta,
goreče k' l'ubio
boni jaz iz orea.

Te petu k' paraki
ko' nevesto vojo,
in spounil veselo
obl'ubo vojo.

Si rata res misli,
de oom ji prav svejst,
topi a vesela,
verjamu mi' sejt.

Donia pa deklye ta
se drug'ga stinam,
neacijem avestobo ji,
l'ubim jo sam.

Deklye po neumnice
k' majo lauge lase,
vojaka zagljoda,
se zgrabi za' je.

So m' fantio urlaubar,
se postavem krepko,
zato pa deklete
jakajo za mero!

(22. pesem.)

Kaj' je moja domovina?
 Tam za goraj je planina,
 tam je hišica,
 kjer je tekala
 nekdanj' a mano moja ribelka.

Bre, drujovi, kam bēite,
 četa hitro spremenite?
 Star le ^{napr}soⁿⁱ lit
 moram it po met,
 svetli' cesar hōe me i met!

srečno, srečno, oče, mati,
 srečno ljube sestre, brati'.
 Vas obžanem se
 ni vam podam roke,
 kjer nazaj me nikdar vjē na bo.

Oh, adijo moja l'uba,
 kakor poniklensko ruzā.
 Te obžanem se,
 ti podam roke,
 kjer nazaj me nikdar vjē na bo!

L'ubi' je pod akno prijetu,
 tvojo l'ubeo klicat sou.
 "Vstani, djele moj',
 s'is sou, fantič tvoj,
 nočjo govorim rad i kret stebor."

Djele žalostno gor vstalo,
 se premilo razjokalo.
 "L'ubi' fantič moj',
 sam po h na'gre stebor,
 tak žalostna je naj'na no' nočjo!"

llesar b'jis hatu bihi;
 to behtki so ku dijše;
 imajo dobi' gharu,
 karajno pa sraje.

Le jen' me v'no pječe
 imajo duš ko dlat;
 ko znajo kupčevati,
 saj se pridusi' vsak!

58641 op. pod azr 607

~~CXLV.~~
(Iz Rimskih topline)

So me anidarija prosila,
de bi 'nivat ga dobila. Pijonu, pijonu.

"Kaku bi 'nivat priju
to ni'manu nivanke."

Sevanko 'ma v starummi
pri'jeni brummi' nuni.

Tringret i'ma v Testi
pri'jeni bab' na peshi.

Platno ga 'ma v Pisteteci
pri'jeni bab' u pisteci.

Šetne ga 'ma v Lelli
kroaški' ni'j na čeli.

Cviri ga 'ma v Celovei
na kareni' korouci.

Pejglesi' 'ma v Dabravi
pod rjopom stare kave.

Pa so me anidarija prosila,
de bi 'nivat ga dobila!

~~Gregor~~ Zap. Maks Junderl.

8641

^v
S^vistac n^oceⁿe bi'ti,
tu je eneton staru,
starje soupe fli'kat!
tu je nijene sram!

Kaj' pa to vel'a, kaj' pa to vel'a,
če b' moja d'eklje nada b'la z'!

(Iz Rimskih toplic.) 7382

XLVII.

a Jetniška.

Jeno pejsom hočim pejt,
vam očitno razodejt,
kak se nam godi
'Bogi' restavti mi,
kje nas vjejdajo uši.

ni s. parim 8165

b Bojanska uš je na grda švad,
kje ma tak dehljeli svet,
je komnata vsa
kakor vjeverca,
na verjame vak tega.

Kdor pa oče to žvat poznat
more v Laško se podat,
vsak zahtu bo
gor po kaltrih jo,
kak' po bjarglah skačjejo.

Zaj perpitou sem jo von,
tam zajaku sem jo fajon.

Šla je ko becič,
na pomagaj nič,
mojè žival' eja adaj je vse odveč!

Mi pomagat' neč drzgač,
de sem pelaujo h kovač.

stijé pmo jo dréal,
ko nmo jo koval'
nmo vo' od straha trepetal.

Kadar pa bomo sli odtod,
bomo vaeli vsak svoj klot,
de bomo taunkli usi po pat.

Kdor pa boče v' du to,
vsak n' lahko mislu bo,
"Tui je že restant,
v laškem bin zapet,
de nui las'jo usi po klet."

Koljenu spajsi niso to,
ko bi norce delar kdo.
Kaj' bo star al' mlad,
xpo vs n al' bogat,
vsakni je rest odprt!!

Zapisal Maks Gnuderl.

Jes so m'no lepo djeklje meu,
ohl'uku so m, de jo bonu vreu.
Edaj moram jat po svejt,
nie ejesat 'oče inzejt,
moram to djeklje zapustit.

Lepo mi je ohl'ukla,
de nie bo svejsto čakala.
Ka me vječe vid'la ni
pa drugje shjere ti
ni v tatenu čas' ne omoči.

Moj' starši pionus so poslal'
pa ovejdi vakte som žalost hral.
Som prijav do vestice,
de moje je djeklje
oh, nijene zapustila že...

Ko prijav zopet som ~~druga~~ kaj,
popravu som to ajeno kaj.
"Oj, l'ukla nekda' ja ti,
Kako se teb' godi'?"
de name čisl prahla ni!?"

Djeklje me mil' pogledala,
besedice 'govarjala.
"Men' se tako godi"
ko drobni rožici,
kadae jo hladni mraz omori...!"

Edaj' neji 'čim ognamit,
to more kaj čudnega bit;
kaj vonder pomeni,
de vsak se oženi,
če more le k poroki prit'.

Pastir ni noben' berač,
če ravno ni ma blač.

Ima deseti ro,
dobri pastirski ro,
oteni se, — no, pa se preč!

Ne rječem od mladik hodi,
sej to le nič noriga ni;
pa stare dedunje,
naumne čepunje —
de vonder en tak' obnozi!

O, čudna je vonder ta reč,
ker dejda ne morejo bit' ves.

Prustare babice,
ko dejlat ne more,
če pride od nige za preč...

Veliko je takih čudi,
ki ni majo drug'ga k' skrebi
kak' bi se ženili;
de bi laži grešili
in drugim v pobujš dje bli.

Ni kdaj bi ne bile verjeli,
pisar'ga modrem snen,*
naumno klepete,
od starosti se trese —
pa bi rad babo imen!

Po konc' se ne more darjat,
ne more več skoraj delat'.
Pa se u faraf rapise,
po nben se brise,
kje mihi, de bo še mlad!

Na meti se res tako,
de amiki' na novo kaj bo.
Tak' stari dedunje,
naumne babunje,
se čerj: etok tak' na bo!

—
Dve sorte so onih l'udi',
en kari ni tidi' mladi',
Tsi' oxičo i' majo,
pa prej ne mogajo,
kak' kolat se jim hudo godi'!

Naj' bode kak' oče na met,
al' to vse pa Bogu ni' vžec'.
Je skrovič' na premeta
na metu velika —
ne more popravit' se več'!

— . —

CL. = j. dod. majške A 44

Leši, leši ravno pol'e,
po polju bejla cejsta gre.
Po cejsti krepko stopajo —
neav lipi mladi fanti so.
Oj, kaka, kaka fantje vi,
kamu te se pa nameniči?
Al' čete razpustiti nas,
ki ljubimo od sreča vas?

„Zdaj, Jagoz, vi prijatel' i,
vi brati, sjelece, stariši;
na vojsko gremo zdaj od vas,
mogoči vojvod klicē nas.

Slouenci ~~drav~~ in mladi
omo urdu kakor glive vsi.
Znamo sree nū moč —
premagali bomo gredci!

Vesjlo hočemo rapet,
v Poga saupa je smiet;
popumnus bomo strelali,
sovražniki so besati.

Zdaj rojoto ni bobni
iz hro topov naj gumi;
naj kroglice ka čemu svigajo,
Slouenci ne polepnejo!

Pred nami pade vse akrop,
za nas skibi nas ljub' Bog.
Ne bode nas vbovka murt,
č' b' ravnos peku bin odprt!

Poslušajte me vsi ljudje,
boni pesem veseb raj zapu.
Kje som mladenec mlad
nis veseu!

Oh, kako bi jes veseu ne biu,
kak' Poga hvalu 'no čestiu,
dakler som nedavčero, mlad -
Poga hvala tavčentkrat.

Lejpo, jasno jutro se mladi,
lejpa zarja se mneji;
vonder lejpsi som mladenič mlad,
Poga hvala tavčentkrat!

Daj preleppi se oloni' cvet,
napol' nup' o cvetju čili' mjet;
toda pece mlada lejpsi je,
ki v l'ubem božji' meš se.

Žlahtna rāica je vojnarin,
žlahtnejši pa je Martijin rāi,
se je čista duša 'no telo -
l'uba mati - llauja bi!

Lejpo zurgolijo tičice,
glavajo po vodi ribice;
oče jih nebeški vse živi -
za mladeniča se boš skibi!

Naj bo lejti danal' noč,
naj mi tepe sončeva noč,
kaj mi bovar's se, l'ub' brat,
hud ga ne var' vel bo rad!

Proč hudobni vi mladen'ci vsi
modrijani in grevčezzi;
nič ne maram jaz se pragni' met,
nič za vaše d'jauje, ki je greh.

Naj' novcaš' me greoni, metni' roj,
vsi' no vse lepši' sklep je moj;
čjoni' cjeckue kesusovo bono,
mek' raj po smrti moj bo don.

Oprel' ubi' kaus, prost me te,
grejba vselej' ti o'var'vaj me!
Bo smrti pa ti meni' daj
gledat nebeški' raj!

Kečn som mladenič mlad,
na gosti' k'ajsko val' eu prāt.
Til boni moli in per
tam v nebeh nekonej' veseu!

CLII.
(Iz Rimskih toptic.)

Kaj' se' teh', be'li' mačēk,
de ne tako mulo jreš':
O' jreš' ne, o' jreš' se.
"De'kla me je obdovila,
de som klapei prato skula.
Ni som je nje, o' ni som je nje!
De'kla jo jo sama nkeadla,
na jo v štalb klapei dala,
Dala jo je, o' dala jo je!
Jes som pa skor opra'jo luku,
ko je klapee prato (deklo) cuku,
cuku jo je, o' cuku jo je.
Jes som pa skor opra'jo gledu,
ko je klapee prato jedu,
jedu jo je, o' jedu jo je!"

Zap. Meko Junderl.

(najdemo v Glomazju
Zap. 10)

77 Rimskih toplic
CLIII

774

mirj. prim. 773-94

Po vrt sprencira jingkeava,
se z roč'eamu pogovarjala,
Vato pri'jaka mlad' soldat,
čis vs je n portah nro elat.

Dobro jetro jingkeava,
"mi boš kej dala pišleca?"

"Mimilo je že sedem let,
ko sem l'la dala pišle lep."

Mimilo je že sedem let,
ko sem nar'dila pišle lep
vojnu prvenu fanticu, "
ki je od me na vojno šou.

U variet sere mlad' soldat,
pologno venkaj prostau elat!
"To' mas ti, moja l'ubica,
ki m'mi tak dolgo svezita l'la!"

Dogday s' po vrt sprencirala,
ada s' boš pa cimre alirala.
Dogday m' bla ti jingkeava,
ada boš pa glatkna ti goopa!

Zap. Maks Grudert.

53.

Ista vsebina ^{neke} pismi v priobitki. Le, da je ona stara,
tá se se poje še sedaj. Prva se pričena:

Poceti pride mlad šo'nik
cu lep saldariki' oficir -

(77 Rimskih toptic.)

^{164.}
Prepir med zakonikima.

" Oh, kaj sem storil reva,
sedaj se moram!"

a
ni oš.
prim. 8457-78

Pravilno bi se
moralo glasiti:
ostavljenje 154".
Glonarjeva "164"
je oštrna pomena.

DODATEK

Študert?

registrant
Andrij

Ista vsebina ^{neke} / permii v prvotolini. Le, da je ona stara,
tá pa se poje á se vedá. Dne se uničeni:

P o c e s.
c u l e

164.
Prepir med zakonikima.

Te mene niko greva,
da tako ženo imam!

al'so je men' za negat.

Ta naqlort, neurnort,
jin zelay' bi' ur'koh lam.

— Zastoy' h' je brati,
ne misli več na to!
Muj' moš' a'aj' mares' b' h',
č'eb' h' me zvesto!

kesah', murekah',
zakon' i' tybi' vse! —

Preli'eba zemica,
kar preavis, to zi res!
Al' toja but'ca
je duja kakor les!

Ne morem te depeti;
el' po za l'ubso (meti);

१

no. 8457-78

Pravilno bi se
moralo glasiti:
osterilženje 154 "
glonarjenja "164 "
je oštrna pomota.

to štramo na ramo
sam vrag je nemilal! "

— Naj' bodem kakor hočem,
gleda al' stramesta,
po hiš' bresterbna do do m
kakor zlatna gora!

Preč me ne mor's segnati;
pri meni mor's črati,
na roki do smrti
sem voja — kopsaša! —

— 1 —

Zapisal Maks Janderl.